

et Resultat, der i og for sig maatte ansees for uheldigt og derhos for mindre stemmende med Retfærdighed. Og, da hertil kommer, at den af Amtsraadet foreslaaede Begrænsning vilde have Analogien af Valglovens Bestemmelser om Valgret og Valgbarhed til Folkestinget imod sig, medens paa den anden Side den i Paragraphen fastsatte Valgcensus i Forbindelse med den sammesteds givne Bestemmelse, at blotte Leterer, saafremt de skulde kunne udøve nogen Valgret, idetmindste bør være sikrede et Fjerdingaars Oplyselse af Lælligheden, tør antages i Reglen at ville danne et tilstræffeligt Modværn imod de af Amtsraadet befrygtede Inconvenienter, har Ministeriet anseet det rettest ikke at gaae ind paa dette Raadets Forslag.

ad § 9.

Ved at fastsætte Reglerne for Ligningen af de kommunale Udgifter (Fattig- og Skolestaten dog derfra undtagen), har Ministeriet troet i det Hele at burde følge et fra den nedsatte Comitee i denne Henseende fremsat Forslag. Hvorvel det nemlig af Amtsraadet er fremhævet, at en Ligning af Communeafgifterne efter en sat saakaldet Grundtaxt let vil kunne medføre Vilkaarlighed og derfor formeentligen burde undgaaes, maa Ministeriet dog med Comiteen være enigt i at ansee det ønskeligt, at der idetmindste med Hensyn til den halve Deel af den ikke undtagne kommunale Bæftatning haves en nogenlunde fast Maalestof, men at dette Stemed ikke vil kunne opnaaes, medmindre Grundenes Værdi derved medtages, idet Bygningernes Assurancesummer alene ikke ville afgive nogen fuldkommen og tilstræffelig Norm i den omhandlede Henseende. Saavel med Hensyn til Næringsdrift som i anden Henseende er nemlig Eiendommens Værdi paa Handelspladsen meget forskellig, eftersom de ligge paa det ene eller det andet Sted i Byen, og en Grund, der er bebygget med et mindre Huus, som er laadt asureret, kan saaledes ofte i Værdi betydeligt overstige en anden Grund med langt kostbarere Bygninger og høiere Assurancesum. Ministeriet har imidlertid troet, at det udtrykkeligen bør udtales, at den Grundtaxt, hvis Indførelse man saaledes

har anseet hensigtsmæssig, efter en vis Tids Forløb vil være at underkaste en Revision.

ad § 10.

Under de Forhandlinger, der imellem vedkommende Autoriteter i forrige og indværende Aar have været førte angaaende en paatænkt Omannectering af de til Linaa-Dallerup med flere Pastorater hørende Sogne, er det iblandt Ander foreslaaet, at Linaa Sogn burde adskilles fra Dallerup Sogn og forenes med Silkeborg til eet særskilt Pastorat. Imedens dette Forslag i Almindelighed erkendes for hensigtsmæssigt, er der dog i denne Anledning opstaaet en Meningsulighed imellem Beboerne af Handelspladsen og de øvrige Beboere af Linaa Sogn, deels med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvor Sognepræsten skal have Bopæl, deels om den eventuelle Ordning af Pladsens hidtil med Dallerup Sogn fælles Fattigvæsen. Det tør imidlertid antages, at denne Uoverensstemmelse vil i det Bæsentlige bortfalde, naar Sagen søges ordnet paa den Maade, at den tilkommende Sognepræst paalægges at tage Bopæl paa Silkeborg, imedens det af Linaa Sogns øvrige Beboere yttrede Ønske om at adskilles i Henseende til Fattigvæsenet fra Silkeborg opfyldes, efterat der forud har fundet en billig Opgjørelse Sted af det i saa Henseende imellem Handelspladsen samt Linaa og Dallerup Sogne hidtil bestaaende Mellemværende. Ministeriet har derfor ved Affattelsen af nærværende Regulativ troet at kunne gaae ud fra denne Forudsætning, idet man har tænkt sig, at Ordningen af det indbyrdes Mellemværende maatte være forbeholdt en senere Afgjørelse.

Som antydet i Paragraphen, er det af Ministeriet forudsat, at Silkeborg Commune, uagtet den særegne Stilling, den vil komme til at indtage, dog fremdeles skal forblive i sin Forbindelse med Amtets Landdistrikt, og at der først efter en længere Tids Forløb bør tages en endelig Bestemmelse om, hvorvidt Handelspladsen bør gaae over til at blive en almindelig Kjøbstad. Vel blev det i den allerhøieste Resolution af 15de December 1845 og 7de Januar 1846 angaaende Pladsens Oprettelse i sin Tid forudsat, at der muligt kunde findes